

vñquam in progressu, regressuque sibi ipsi constet. Aliter se res habet cum eo, qui Solem in centro collocat. Nam iube quidlibet eorum, quæ reuera in Cœlo apparent, ex semel posita hypothesi demonstrare, regredi, progredi, vnum ex alio colligere, & quiduis agere, quæ veritas rerum patitur: neque ille hæsitabit in ullo, si genuinum sit, & vel ex intricatis demonstrationum anfractibus in se vnum constantissimè reuertetur. Quod si obijcias, idem partim adhuc posse, partim olim potuisse dici de tabulis & hypothesibus antiquis, quod nempe φανομένοις satisfaciant: Atque illas tamen à Copernico, ut falsas rejici: Posse igitur eadem ratione & Copernico responderi: nempe quamvis egregiè eorum, quæ apparent rationem reddat, tamen in hypothesi errare. Respondeo, primùm, antiquas hypotheses præcipuorum aliquot capitum, nullam planè rationem reddere. Cuiusmodi est, quod ignorant, numeri, quantitatis, temporisque retrogradationum causas: & quare illæ ad amissim ita cum loco & motu Solis medio conueniant. Quibus omnibus in rebus, cùm apud Copernicum ordo pulcherrimus appareat, causam etiam inesse necesse est. Deinde earum etiam hypothesis, quæ constantem apparentiarum causam reddunt, & cum visu consentiunt nihil negat Copernicus, potius omnia sumit et explicat. Nam quod multa in hypothesisibus visitatis immutasse videtur, id reuera non ita se habet. Fieri namque potest, vt idem contingat duobus specie differentibus præsuppositis, propterea quod illa duo sub eodem genere sunt, cuius gratia generis primò id contingit, de quo agitur. Sic Ptolemæus Stellarum ortus & obitus demonstrauit, non hoc medio termino proximo, & coæquato; Quia terra sit in medio immobilis. Neque Copernicus idem hoc medio demonstrat, quia terra à medio distans voluatur. Vtrique enim sufficit dicere (quod & vterque dixit) ideo hæc ita fieri, quia inter cœlum & terram intercedat aliqua motuum separatio, & quia nulla inter fixas sentiatur telluris à medio distantia. Igitur Ptolemæus non demonstrauit falso & accidentario medio, si quæ demonstrauit φανόμενα. Hoc tantum in legem *naturæ* à *virtute* peccauit, quod existimauit, hæc ita propter speciem eueniare, quæ propter genus eueniunt. Vnde apparet, quod Ptolemæus ex falsa mundi dispositione, vera tamen, & Cœlo, nostrisque oculis consona demonstra-